

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123364254
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6123364254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Zuzany Slušnej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom C. – D. B. X, o zaplatenie 6.970,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 18Csp/4/2024-137 zo dňa 15. januára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.), žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6.970,33 eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (E. E., F.) so žalovaným uzavrel dňa 19.10.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 5136775051, na základe ktorej žalovanému poskytol úver. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022 medzi postupcom E. E., F. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému s tým, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čí i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalobca zastával názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch resp. zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho upozorňoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nesplnil v stanovených termínoch splátky. V súlade s cit. ust. Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 17.05.2022 postupca mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu 6.643,64 eur, ktorá bola započítaná na úhradu istiny 3.585,71 eur, zmluvný úrok 2.729,52 eur, úrok z omeškania a na poplatky 328,41 eur. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu vo výške 8.476,65 eur a pozostávala z istiny 6.914,29 eur, riadneho úroku 1.251,72 eur, zmluvného úroku z omeškania 0,56 eur, úroku z omeškania po zosplatnení 45,85 eur, poplatkov 56,04 eur, žalovaný neurobil žiadnu úhradu po postúpení pohľadávky žalobcovi. Žalovaná suma predstavuje 8.585,52 eur, z toho na istine sumu 6.914,29 eur, riadnom úroku 1.556,17 eur ako úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí z istiny, poplatky 56,04 eur a zmluvný úrok z omeškania 59,02 eur, zvyšnú časť pohľadávky si žalobca neuplatnil. Žalobca žiadal aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vo veci bol vydaný

platobný rozkaz, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť, preto vzhľadom na oznámenie žalobcu, že navrhuje pokračovanie vo veci na miestne príslušnom súde, došlo zo zákona (ust. § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní) k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola postúpená Okresnému súde Prievidza.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 19.10.2017 uzatvorili právny predchodca žalobcu - E. E., F. a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 10.500,- eur. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu splácať v 96-tich mesačných splátkach po 162,04 eur s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2017 a ďalšie splátky vždy k 20. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 8,90 %, RPMN vo výške 10,99 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 8,96 %. Celková čiastka úveru bola v zmluve uvedená v sume 15.554,65 eur, termín konečnej splatnosti uvedený dňa 20.10.2025. V zmluve si strany dohodli poistenie schopnosti splácať úver s poplatkom 8,01 eur mesačne. Úver bol použitý na splatenie záväzkov revolvingový úver 3.500,- eur a splátkový úver 301,20 eur, podľa čl. II. bod 7 zmluvy ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky. Prílohami zmluvy boli súhlas s poistením úveru a splátkový kalendár. Dňa 13.12.2022 došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č.0843/2022/CE medzi E. E., F. a žalobcom, na základe ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, čo bolo zrejme aj z čl. I. 63 prílohy k Zmluve o postúpení.

3. Zistené skutočnosti súd prvej inštancie posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 veta prvá zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 37 ods. 1, § 39, § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Uviedol, že medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovaným existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom tento záväzkový vzťah má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy a vzťahujú sa naň aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a tiež ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v prejednávanej veci sa žalobca ako postupník domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.970,33 eur s príslušenstvom, pričom išlo o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022 od postupcu, právneho predchodcu žalobcu, E. E., F., IČO: XX XXX XXX, ktorá je bankou.

4. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách žalobca v súdnom konaní musí svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázať platným postúpením pohľadávky. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu písomne vyzývaný na zaplatenie dlžných splátok úveru listom - výzvou zo dňa 15.04.2022, ktorým E. E., F., oznamuje žalovanému, že ku dňu 15.04.2022 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.972,14 eur a žalovaný bol vyzývaný, aby najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy dlžnú sumu uhradil s tým, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu žalovaný neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, výzvu žalovaný neprevzal a zásielka sa vrátila z dôvodu neznámeho adresáta. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.05.2022 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a z uvedeného dôvodu banka ku dňu 17.05.2022 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy s tým, že dlžná suma je 7.856,39 eur. Žalovanému bola následne adresovaná ďalšia výzva zo dňa 09.09.2022, ktorou banka oznámila žalovanému, že pohľadávka banky je splatná v celom rozsahu, jej výška je ku dňu 09.09.2022 8.131,29 eur a v prípade, že žalovaný dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zásielka s predmetnou výzvou sa banke vrátila dňa 04.10.2022 ako neprevzatá v odbernej lehote.

5. Súd prvej inštancie mal za to, že žiadna výzva právneho predchodcu žalobcu nebola koncipovaná tak, aby spĺňala zákonné požiadavky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Absentuje

výzva, z ktorej by vyplývalo, s ktorou konkrétnou splátkou zmluvy bol žalovaný v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku pôvodný veriteľ požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj to, aby bolo umožnené zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Zo žiadnej žalovanému zaslanej výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Žalovaný tak ani nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplateniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatenie úveru. Rovnako, ak právny predchodca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (viď Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024). Súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ právny predchodca žalobcu na základe uvedenej výzvy (ktorá je neurčitá a nezrozumiteľná) vyhlásil dňa 17.05.2022 mimoriadnu splatnosť úveru, kde tiež nie je uvedená konkrétna splátka, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že k platnému zosplateniu úveru nedošlo, nebolo následne ani možné platne postúpiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere na žalobcu. V dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky, kedy pohľadávka voči žalovanému na žalobcu neprešla a žalobca v konaní nebol aktívne vecne legitimovaný, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP, kedy v konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, avšak nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli ani nevyplývali z obsahu súdneho spisu, súd prvej inštancie rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie, resp. rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu, v zmysle ktorého súd považoval výzvu zo dňa 18.05.2022 za neurčitú a z tohto dôvodu aj neplatnú. Má za to, že žalovaný z obsahu výzvy nezameniteľne poznal rozsah dlžnej čiastky a rovnako vedel, že na to, aby veriteľ neuplatnil pohľadávku v súdnom konaní, musí dlžnú čiastku uhradiť. Mal za to, že v konaní preukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru – v konaní predložil výzvu podľa § 565 Občianskeho zákonníka i výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spolu s dôkazmi o ich doručovaní. Rovnako z predloženej platobnej histórie (prehľadu čerpania) je zrejmé, že žalovaný si svoj záväzok neplnil riadne a včas. Žalobca poukázal najmä na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, podľa ktorého: „Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplateniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatení, ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ

sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“. Zdôraznil, že zákon takéto označenie splátky v zosplatňujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá. V predmetnej veci posudzované výzvy z hľadiska obsahu uvádzajú celkovú dlžnú sumu, s ktorou bol dlžník toho času v omeškaní a priemerný spotrebiteľ tak mal vedomosť o výške sumy, zaplatením ktorej zabráni zosplatneniu úveru; špecifikácia splátky nemá v konečnom dôsledku žiaden pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny dlžníka-spotrebiteľa, absencia špecifikácie splátky nestavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia; predmetnú otázku posudzovali sudy približne od roku 2008 - do roku 2024 a z rozhodovacej praxe súdov (na všetkých úrovniach) pre banky požiadavka na špecifikáciu splátky vo výzve zosplatňujúcej, resp. pred zosplatnením nevyplynula, pričom až v roku 2024 došlo k zásadnej zmene pri posudzovaní obsahu predmetného ustanovenia; predmetnú problematiku posudzoval dovolací súd pri riešení právnej otázky premlčania (výsledkom čoho bol aj judikát publikovaný pod č. R29/2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2020 z 29. novembra 2022), kedy nevyhnutne musel dovolací súd posudzovať aj náležitosti jednotlivých výziev (ak posudzoval začiatok plynutia premlčacej doby), pričom nedospel k záveru o tom, že by zákon veriteľovi ukladal povinnosť uviesť rozhodnú splátku v tej-ktorej výzve. Poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (nález sp. zn. II. ÚS 796/2016-65 zo dňa 22.06.2017, nález sp. zn. I. ÚS 242/07, nález sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 01.04.2015, nález sp. zn. III.ÚS 289/2017 zo dňa 21.11.2017, nález sp. zn. II. ÚS 135/04 zo dňa 24.09.2004) a tiež Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 4Cdo/9/2017 zo dňa 27.05.2020). Trval na tom, že medzi postupcom a žalobcom došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Analogicky poukázal na vybrané rozhodnutia krajských súdov, ktoré dospeli k opačnému názoru ako konajúci súd, a to, že v rámci zosplatnenia (resp. výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) nie je potrebné špecifikovať omeškanú splátku (rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.06.2023, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoCsp/44/2022 zo dňa 12.10.2022, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/39/2022 zo dňa 31.08.2023, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/10/2024 zo dňa 16.10.2024, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/80/2022 zo dňa 20.03.2023, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/17/2022 zo dňa 05.01.2023). Konštatoval, že veriteľ nie je povinný (Občiansky zákonník takú podmienku v žiadnom jeho ustanovení neustanovuje) uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú sa chystá, prípadne pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru. Zastával názor, že pokiaľ by zákonodarca vyžadoval presnú špecifikáciu splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu vo výzve podľa § 565 Občianskeho zákonníka, uvedené by uviedol expressis verbis v tomto zákonom ustanovení. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024 a upozornil na skutočnosť, že znenie Občianskeho zákonníka bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované, citoval nové znenia § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka, čím podľa neho zákonodarca s konečnou platnosťou vyriešil predmetnú problematiku. Z novelizovaných ustanovení § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka je pritom zrejmé, že ani po ich novelizácii nebude obligatórnou náležitosťou výzvy uvedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia, ale postačujúcim údajom na platné zosplatnenie bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní (obdobne ako v prejednávacom prípade). Veriteľ je aj podľa úpravy účinnej od 01.11.2024 (podľa názoru žalobcu obdobne ako aj pri úprave účinnej pred 01.11.2024) povinný vo výzve upozorniť spotrebiteľa na následok zosplatnenia a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní - obligatórnou náležitosťou takejto výzvy, dokonca pod sankciou neurčitosti, teda ani po účinnosti novelizácie nebude špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú sa veriteľ chystá úver zosplatniť, resp. pre ktorú úver zosplatňuje.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

10. Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť bankou postúpená po jej zosplatnení na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere, že žalobca v konaní nedisponoval aktívnou vecnou legitimáciou, nakoľko nedošlo k účinnému zosplatneniu predmetného

úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Právnym následkom neplatného zosplatenia je neplatnosť postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

11. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná v tvrdení, že k postúpeniu pohľadávky došlo platne, keď veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a to bez povinnosti veriteľa uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka alebo v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (ktorá vyhláseniu splatnosti predchádzala) konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď žiadny právny predpis takéto označenie splátky v zosplatiťujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zosplatenia a následného postúpenia pohľadávky vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Žalovaný z obsahu predmetnej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nezameniteľne poznal rozsah dlžnej čiastky a vedel, že na to aby veriteľ neuplatnil pohľadávku v súdnom konaní, musí dlžnú čiastku uhradiť. Žalobca uplatnil tiež odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Ďalej vychádzajúc z obsahu odvolania žalobca namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

15. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

17. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom dodáva nasledovné:

18. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 19.10.2017 bola medzi E. E., F. (právnym predchodcom žalobcu) a žalovaným uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 5136775051 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 10.500,- eur. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi veriteľom a žalovaným ako dlžníkom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd prvej inštancie aplikoval na daný vzťah príslušné právne normy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a následne správne vyhodnotil neplatnosť postúpenia pohľadávky z predmetného úveru v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

19. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Z druhej vety citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú - ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

22. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

25. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, nevyhnutná je aj aplikácia ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Pre konštatovanie platného postúpenia pohľadávky banky na iný, hoci aj nebankový subjekt, je v prípade práv vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy nevyhnutné splniť podmienky vyplývajúce jednak z ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Medzi právnym predchodcom žalobcu a dlžníkom zo zmluvy v rámci ich zmluvných vzťahov existovala dohoda o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný podľa § 565 Občianskeho zákonníka (v danom prípade článok II. bod 7 zmluvy a bod 8.1 druhý odsek písmeno a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery E. E., F., - právneho predchodcu žalobcu s účinnosťou od 01.01.2017), a preto právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok v prípade, ak bol dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka ho upozornila na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

28. Žalobca v odvolaní namietal, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu uviesť v upozornení (výzve) pred zosplatením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatiť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež nie je potrebné konkretizovať splátku v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu, vo vzťahu k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatiť úver, v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka *expressis verbis*, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

29. Vo vzťahu k určitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že posúdenie náležitosti takejto výzvy bolo v rozhodnutiach odvolacieho súdu v obdobných skutkových základoch vykladané tak, ako uvádzal žalobca v podanom odvolaní. V rozhodnutiach tunajšieho súdu ako napr. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.06.2023, 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, či v rozhodnutí 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2024 odvolací súd zastával názor, že pokiaľ ide o určitosť právneho úkonu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zosplatenia úveru právneho predchodcu žalobcu z pohľadu neuvedenia konkrétnej omeškanej splátky úveru, pre ktorú veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, podľa odvolacieho súdu žiaden všeobecne záväzný právny predpis ani ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neustanovuje takéto osobitné náležitosti uvedených právnych úkonov, teda údaj alebo identifikáciu tej ktorej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatenie úveru.

30. V predmetnej veci, vo vzťahu k náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach - sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“... resp. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 zotrval na svojich záverov, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď uviedol, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“ Uvedené bolo potvrdené aj v jednom z najaktuálnejších rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 (rozhodnutie je predložené na prerokovanie a rozhodnutie Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR dňa 04.06.2025), v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

31. S poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd v predmetnej veci prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach a vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pre platné predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tým aj platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa od žalobcu, resp. právneho predchodcu žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru.

32. V predmetnej veci za takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá by spĺňala vyššie uvedené náležitosti, t. j. špecifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplatneniu ku dňu 17.05.2022, nemožno považovať Výzvu zo dňa 15.04.2022. Z konštrukcie predmetnej výzvy je možné vyvodiť závery o tom, že právny predchodca žalobcu výzvou na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 15.04.2022 upozornil žalovaného, že ku dňu 15.04.2022 je pohľadávka banky, vyplývajúca zo zmluvy o úvere, po lehote splatnosti vo výške 1.972,14 eur, pričom v uvedenej sume neboli zahrnuté úroky z omeškania. Zároveň upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nebolo sporné, že uvedená listina je výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru. Uvedenie konkrétnej splátky úveru a jej výšky, pre ktorú sa žalovaný dostal do omeškania a ktorá mimoriadnu splatnosť úveru vyvolala, zo znenia výzvy nevyplýva. Taktiež zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu listom označením ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 18.05.2022, neobsahovalo uvedenie splátky, pre ktorú predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru.

33. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nedostatočnú, by sa prijal záver prezentovaný žalobcom v odvolaní, podľa ktorého by na platné predčasné zosplatnenie úveru stačilo uvedenie výšky žalovaným nezaplatenej splatnej sumy (pohľadávka banky) ako i ku ktorému dátumu. Uvedenie výšky nezaplatenej sumy vo výzve pred zosplatnením, resp. v samotnom zosplatnení však nezbavuje žalobcu povinnosti uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú pristupuje k mimoriadnemu zosplatneniu. Uvedenie konkrétnej splátky nepredstavuje formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi

určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajá nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

34. Uvedené právne závery boli prijaté aj na zasadnutí občianskoprávnej sekcie v obvode Krajského súdu v Trenčíne dňa 10.10.2024, za prítomnosti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR JUDr. Jany Bajánkovej a predsedníčky zjednocovacieho senátu Najvyššieho súdu SR JUDr. Martiny Valentovej, poukazom na iné rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022, so závermi, že označenie presnej, konkrétnej splátky, pre ktorú sa dlh zosplatňuje je nevyhnutné i z hľadiska počítania premlčacej doby poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024.

35. Pokiaľ odvolateľ (žalobca) poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, odvolací súd primárne poukazuje na to, že došlo k zjednoteniu predmetnej otázky, na ktorú nadväzujú rozhodnutia NS SR, od ktorých záverov sa odvolací súd nemieni odkloniť a sú pre rozhodnutie záväzné. Rovnako daný prípad nemožno posudzovať v intenciách odvolateľom citovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, publikovaného pod č. R29/2023, nakoľko dané rozhodnutie rieši právnu otázku premlčania. Dovolací súd v predmetnej veci nerieši otázku náležitosti výzvy § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ odvolateľ poukázal aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR vedené pod sp.zn. I.ÚS 640/2014 zo dňa 01.04.2015 a č. k. II.ÚS 796/2016-65 zo dňa 22. júna 2017, s odôvodnením ústavnoprávných východísk priority platnosti právnych úkonov a právomoci súdu zákonné predpisy aplikovať, nie však novelizovať, odvolací súd uvádza, že názor vyslovený ústavným súdom môže plne akceptovať a prikloniť sa k nemu v prípadoch, kedy by v prejednávanom prípade šlo o skutkovo a právne obdobnú vec, v ktorej sa rieši rovnaká právna otázka. V danom prípade si odvolací súd závery vyslovené ústavným súdom v predmetných rozhodnutiach nemôže osvojiť. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval odvolací súd poukaz žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

36. Odvolací súd identicky ako správne konštatoval súd prvej inštancie zotrúva na už vyslovenom názore, že výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, súd ani z dostupných údajov (ani zo znenia žaloby či iných vyjadrení žalobcu uskutočnených v konaní) nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené skutočnosti je potrebné výzvu obsahujúcu upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Právnym následkom neplatného zosplatnenia úveru je neplatnosť postúpenia pohľadávky s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tzv. nedôvodnosť nároku žalobcu, resp. nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu ako postupníka.

37. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania, ktorý nebol odvolateľom vecne spochybnený tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázane nevznikli žiadne trovy, odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

39. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).